

ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

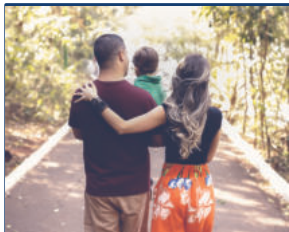
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΟΔΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Θα πάρετε δύναμη όταν έρθει το Άγιο Πνεύμα επάνω σας και θα είστε σε μένα μάρτυρες ... μέχρι το τελευταίο άκρο της γης (Πράξεις 1:8)

ΤΕΥΧΟΣ 75 - ΑΝΟΙΞΗ 2022

Θέμα τεύχους

«είναι ανάμεσά σας...»

Στο επόμενο τεύχος: «Οικογένεια»

Το κύριο θέμα του επόμενου τεύχους είναι η οικογένεια και τα κύρια άρθρα του τεύχους αφορούν αυτόν τον ευλογημένο από τον Θεό θεσμό, ο οποίος δέχεται τόση επίθεση στην εποχή μας.

Περιεχόμενα

- 3 είναι ανάμεσά σας...
- 4 Τα χαρακτηριστικά της Βασιλείας του Θεού
- 9 Η βασιλεία του Θεού μέσα από τις παραβολές
- 13 Ο ενεργός ρόλος του πιστού στη βασιλεία
- 18 Νέα από τις εκκλησίες μας και τον κόσμο
- 22 Σκέψεις για τον πόλεμο στην Ουκρανία
- 23 Στο σπίτι του Πατέρα...
- 24 Μελλοντική προσμονή
ή παρούσα πραγματικότητα;

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ “ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ”, ΤΕΥΧΟΣ 75, ΑΝΟΙΞΗ 2022
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από επιτροπή: Γ. Αγγέλου, Γ. Ιορδανίδης, Χαρ. Σιδηρόπουλος
Τυπογραφικές εργασίες: Grafo A.E.

Το περιοδικό εκδίδεται χάρη στις αυτοπροαίρετες προσφορές πιστών και εκκλησιών. Εάν θέλετε να βοηθήσετε στην έκδοση και αποστολή του περιοδικού, μπορείτε να στείλετε τη δωρεά σας στην Τράπεζα Πειραιώς. **IBAN: GR17 0172 2460 0052 4609 8051 101 / SWIFT/BIC: PIRBGRAA** επισημαίνοντας ότι πρόκειται για δωρεά προς το περιοδικό ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ.

είναι ανάμεσά σας...

*Ἐπερωτηθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως, οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἴδου ὧδε ἢ· Ἐκεῖ· **ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν.***

(Λουκ. 17:20-21)

Από την εποχή του Ιησού η βασιλεία του Θεού είναι ανάμεσά μας, καθώς βρίσκεται μέσα στο πνεύμα, την καρδιά και τη ζωή των μαθητών του Χριστού. Καθώς αυτοί ζουν και περπατούν στους δρόμους των πόλεων και των χωριών τους, σκορπούν το άρωμα της βασιλείας τριγύρω τους. Πολίτες της χώρας τους είναι και ταυτόχρονα πολίτες του ουρανού, υποκείμενοι στους νόμους της γης αλλά και στους ουράνιους πνευματικούς νόμους. Ζουν τη βασιλεία του Θεού εδώ και τώρα, αλλά και ταυτόχρονα προσμένουν την πλήρη της φανέρωση στην επιστροφή Του.

Στην παρούσα εποχή που ζούμε, η βασιλεία του Θεού έχει ήδη έρθει, αφού βρίσκεται μέσα στους χριστιανούς, αλλά δεν είναι ακόμα πλήρως φανερωμένη. Υπάρχει μια ένταση ανάμεσα στο «η βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας» και στο «ας έρθει η βασιλεία σου», ανάμεσα στο «ήδη εδώ» και το «όχι ακόμα». Ο χριστιανός ζει μέσα σε αυτή την ένταση την καθημερινότητά του. Η δυναμική της βασιλείας είναι ακατανίκητη και, ταυτόχρονα, η δύναμη της αμαρτίας μοιάζει να βασιλεύει. Η θεία θε-

ραπεία είναι μέρος του σωτήριου έργου του Χριστού και, ταυτόχρονα, υπάρχουν πιστοί που φεύγουν για τον ουρανό από ασθένειες. Οι γήινες υποχρεώσεις μας είναι πειστικές και σημαντικές, και, ταυτόχρονα, η αιωνιότητα μέσα μας μας καλεί στην ουράνια αποστολή μας.

Αυτό το τεύχος εξερευνά τα χαρακτηριστικά της βασιλείας του Θεού, την παρατηρεί μέσα από τις παραβολές που ο Ιησούς είπε για αυτήν και μιλάει για την διπλή της φύση ως παρούσα πραγματικότητα και μελλοντική προσμονή. Μας καλεί να αναλογιστούμε τον ενεργό μας ρόλο ως πολίτες αυτής της βασιλείας και μας δίνει παραδείγματα - μέσα από τα νέα των εκκλησιών μας - για το πώς αυτή η βασιλεία του Θεού επεκτείνεται γύρω μας.

Η Αγία Γραφή μιλάει με κατηγορηματική βεβαιότητα για την επερχόμενη βασιλεία του Θεού. Μέχρι τότε, η μεγάλη πρόκληση της ζωής του πιστού είναι να βιώνει την αύξηση της βασιλείας του Θεού εντός του και να συμβάλλει στην επέκταση της βασιλείας στο περιβάλλον του - είτε με πράξεις ελέους και συμπόνοιας, με χαμόγελο και προσφορά, με ευαγγελιστικό λόγο αγάπης, με μαρτυρία των θαυματουργικών επεμβάσεων του Θεού, με κόπο υπηρεσίας.

Ας αγιαστεί το όνομά Σου! Ας έρθει η βασιλεία Σου! Ας γίνει το θέλημά Σου!

Τα χαρακτηριστικά της βασιλείας του Θεού

του Αλέξανδρου Κουρασμενάκη

Από τη στιγμή που ξαναγεννιόμαστε (Ιωάν. 3:5), δεν είμαστε μόνο «επίγειοι κάτοικοι» σε αυτή τη Γη αλλά και πολίτες του Ουρανού. Είναι λοιπόν καλό για εμάς να κατανοήσουμε τα βασικά στοιχεία αυτού του βασιλείου. Ποια είναι τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά της βασιλείας του Θεού που την ξεχωρίζουν από τα άλλα βασίλεια αυτού του κόσμου; Ο Θεός μάς δείχνει ξεκάθαρα τα πρωταρχικά χαρακτηριστικά της βασιλείας Του στον Λόγο Του.

Ένα Ζωντανό Βασίλειο

Το πρώτο χαρακτηριστικό της βασιλείας του Θεού που βλέπουμε στη Βίβλο είναι ότι είναι **ένα Ζωντανό Βασίλειο**.

Το γεγονός ότι είμαστε μέρος ενός ζωντανού βασιλείου δεν πρέπει να μας εκπλήσσει, γιατί ο Ιησούς μάς είπε στον **Ιωάννη 10:10**: “...εγώ ήρθα για να έχουν ζωή, και να την έχουν με αφθονία”. Ο Ιησούς ήρθε για να μας δώσει ζωή, μια ζωή άφθονη! Η αρχαία ελληνική λέξη «περισσόν», που μεταφράζεται εδώ ως «με αφθονία», σημαίνει: «περισσότερο, υπεράφθονο, ανώτερο ή υπερβολικό». Ο Ιησούς Χριστός ήρθε για να έχουμε ανώτερη, υπερβολική, υπεράφθονη ζωή!

Πώς θα μπορούσε ο άπειρος, παντογνώστης Θεός να αποκαλύψει στον άνθρωπο πώς είναι αυτό το άφθονο Βασίλειο; “Με τι να παρομοιάσουμε τη βασιλεία του Θεού;” (Μάρκ. 4:30). Ξανά και ξανά στις Γραφές, ο Ιησούς συγκρίνει τη Βασιλεία του Θεού με έναν σπόρο. Για να απεικονίσει τη Βασιλεία του Θεού, ο Ιησούς είπε την παραβολή του σπορέα, την παραβολή του σιταριού και την παραβολή του σιναπόσπορου. Όλα αυτά μας δείχνουν ότι **η Βασιλεία του Θεού** ζει, μεγαλώνει και αναπαράγεται. Όταν αναγεννιόμαστε, ο σπόρος της Βασιλείας του Θεού φυτεύεται στην καρδιά μας. Γι' αυτό ο Ιησούς μάς είπε ότι η Βασιλεία του Θεού είναι μέσα μας. “...επειδή, προσέξτε, η βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας.” (Λουκ. 17:21).

Όπως κάθε σπόρος, ο σπόρος της Βασιλείας του Θεού, που έχει φυτευτεί στις καρδιές μας, πρέπει να ζει, να μεγαλώνει και να πολλαπλασιάζεται!

Ο Ιησούς ήρθε, για να μας καλέσει από τον θάνατο στη ζωή. Ολόκληρο το ταξίδι της πίστης μας είναι γεμάτο ζωή. Πρώτα αναγεννιόμαστε από τον Ζωντανό Λόγο. “επειδή, αναγεννηθήκατε όχι από φθαρτό σπέρμα, αλλά από άφθαρτο, διαμέσου του λόγου του ζωντανού

Θεού και ο οποίος μένει στον αιώνα” (Α' Πέτρ. 1:23). ΤΟΤΕ, ο Θεός επιθυμεί να οικοδομηθούμε μαζί ως ζωντανές πέτρες σε ένα σώμα πιστών (Α' Πέτρου 2:5). ΤΟΤΕ οι ζωές μας θα γίνουν ζωντανή θυσία για τον Θεό μας (Ρωμαίους 12:1). Καθώς προσφέρουμε πρόθυμα τη ζωή μας ως ζωντανή θυσία στον Θεό, θα δούμε τη Βασιλεία του Θεού να αυξάνεται μέσα μας και να απελευθερώνεται από τη ζωή μας, έως ότου ποτάμια ζωντανού νερού να κυλήσουν από μέσα μας σε έναν ξηρό και διψασμένο κόσμο (Ιωάννης 7:38).

Αφού η Βασιλεία του Θεού είναι γεμάτη με άφθονη ζωή, το ίδιο θα πρέπει να είναι και η πνευματική μας ζωή, αν είμαστε μέρος αυτού του βασιλείου. Ωστόσο για πάρα πολλούς πιστούς τα πνευματικά πράγματα έχουν γίνει ρουτίνα, κοσμικά και βαρετά. Μερικοί έχουν γίνει τόσο «άψυχοι», που ο Κύριος τους επιπλήττει, όπως στην Εκκλησία στις Σάρδεις. “...Ξέρω τα έργα σου, ότι το όνομα έχεις πως ζεις, και είσαι νεκρός.” (Αποκ. 3:1). Εάν βλέπεις την πνευματική σου ζωή να γίνεται άψυχη, κάνε αυτό που πρόσταξε ο Κύριος στις Σάρδεις: “Γίνε άγρυπνος, και στήριξε τα υπόλοιπα που πρόκειται να πεθάνουν... Θυμήσου, λοιπόν, πώς παρέλαβες και άκουσες, και φύλαγέ τα και μετανόησε...” (Αποκ. 3:2–3). Για να αφυπνιστείς, πρώτα μετανόησε στον Κύριο, που δεν νοιάστηκε σωστά για την πολύτιμη πνευματική ζωή, που έχει βάλει μέσα σου. Στη συνέχεια, ενίσχυσε τις πτυχές της πνευματικής σου πορείας που παραμένουν ζωντανές. Εάν ο χρόνος σου με τον Θεό, η μελέτη της Αγίας Γραφής ή η προσευχή σου είναι άτονη, ενίσχυσέ τα, ευχαριστώντας τον Κύριο γι' αυτά και γίνε πιο πειθαρχη-

μένος και αφοσιωμένος στην εφαρμογή τους. Τέλος, θυμήσου τι έχεις λάβει. Θυμήσου ότι κάποτε ήσουν αμαρτωλός και λυτρώθηκες —αγοράστηκες για τον Θεό— με το αίμα του Χριστού. Θυμήσου ότι ο λόγος που ο Ιησούς πέθανε ήταν για να περάσει ο Θεός την αιωνιότητα μαζί σου. Θυμήσου ότι ο Θεός σε γνώριζε και σε αγάπησε πριν ξεκινήσει ο κόσμος. Αυτό θα επαναφέρει στη ζωή οποιονδήποτε αναγεννημένο πιστό!

Ένα Δίκαιο Βασίλειο

Το δεύτερο χαρακτηριστικό της Βασιλείας του Θεού είναι ότι είναι **ένα Δίκαιο Βασίλειο**. Είναι ένα βασίλειο αγνότητας και δικαιοσύνης! Σύμφωνα με το **Ρωμαίους 14:17**: “η βασιλεία του Θεού δεν είναι φαγητό και πιστό, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω”. Αυτό δεν πρέπει να μας εκπλήσσει, γιατί στους **Εβραίους 1:8** διαβάζουμε ότι η δικαιοσύνη (η ευθύτητα) είναι το ίδιο το σκήπτρο (η ράβδος) της βασιλείας του Ιησού.

Ως μέρος της δίκαιης βασιλείας του Θεού, πρέπει να είμαστε ένας λαός καθαρός από τον κόσμο και αμόλυντος από την αμαρτία. Τα καλά νέα είναι ότι αυτή η δικαιοσύνη δεν είναι θέμα προσπάθειας. **Είναι θέμα πίστης**. Ακούστε τι λέει το **Ρωμαίους 3:21–22**, “Τώρα, όμως, χωρίς τον νόμο, φανερώθηκε η δικαιοσύνη του Θεού... δικαιοσύνη, όμως, του Θεού, διαμέσου της πίστης στον Ιησού Χριστό, προς όλους κι επάνω σε όλους εκείνους που πιστεύουν”. Όσοι πιστεύουν στον Θεό είναι ντυμένοι με ένδυμα δικαιοσύνης! (δες **Ησ. 61:10**). Κάθε αναγεννημένος πιστός φορά τον χρυσό θώρακα της δικαιοσύνης του Ιησού για δικό του!

Ναι, μια από τις πιο φοβερές αλήθειες της Βασιλείας του Θεού είναι ότι όταν αναγεννιόμαστε, όχι μόνο καθαριζόμαστε από τις αμαρτίες μας και στεκόμαστε δικαιωμένοι ενώπιον του Θεού, **αλλά και κατέχουμε τη δικαιοσύνη του Ιησού.** Το **Β΄ Κορινθίους 5:21** μας λέει: *“Επειδή, εκείνοι που δεν γνώρισε αμαρτία, τον έκανε για χάρη μας αμαρτία, για να γίνουμε εμείς δικαιοσύνη του Θεού διαμέσου αυτού”.* Εκείνοι των οποίων η ζωή είναι ενωμένη με τον Χριστό έχουν γίνει τώρα η δικαιοσύνη του Θεού!

Πώς πρέπει λοιπόν να μοιάζει αυτή η δικαιοσύνη; Στην επί του Όρους Ομιλία, στο **Ματθαίος 5:10**, μας λέει πως η ουράνια βασιλεία ανήκει στους δίκαιους. Συνεχίζει λέγοντας: *“Εσείς είστε το αλάτι της γης... Εσείς είστε το φως του κόσμου...”* (**Ματθ. 5:13–14**). Ο Ιησούς λέει εδώ ότι πρέπει να αφήσουμε την αγνότητα και τη δικαιοσύνη μας να επιδράσει και να έχει αντίκτυπο σε αυτόν τον κόσμο. Αυτό θα προκαλέσει **είτε διωγμό (Ματθ. 5:11) είτε καρπό (Ματθαίος 5:16)**. Στο εδάφιο 17 ο Ιησούς λέει ότι ήρθε για να εκπληρώσει τον Νόμο και τους Προφήτες, που σημαίνει να εκπληρώσει ΚΑΘΕ δικαιοσύνη. Και στο εδάφιο 20 δηλώνει, *“...αν η δικαιοσύνη σας δεν περισσεύσει περισσότερο από τη δικαιοσύνη των γραμματέων και των Φαρισαίων, δε θα μπειτε μέσα στη βασιλεία των ουρανών.”* (**Ματθ. 5:20**). Όταν ο Ιησούς έκανε αυτό το σχόλιο, πιστεύω ότι τα στόματα όλων άνοιξαν, καθώς αναρωτήθηκαν: «Πώς μπορώ να ζήσω μια ζωή ανώτερη από τη ζωή αυτών;» Αλλά ο Ιησούς μιλούσε για έναν εντελώς διαφορετικό τύπο δικαιοσύνης. Όχι μια δικαιοσύνη που φοριέται **από**

έξω, αλλά μια δικαιοσύνη που βιώνεται **από μέσα**. Όπως είδαμε η νίκη του Χριστού στον Σταυρό μάς έκανε να στεκόμαστε τώρα στη δικαιοσύνη Του, γιατί γίναμε η δικαιοσύνη του Θεού.

Κατόπιν, στο **Ματθαίος 5:21–7:12** ο Ιησούς μάς δίνει μια αποκάλυψη για το πώς μοιάζει η δικαιοσύνη της βασιλείας Του. Θα σας ενθαρρύνω να το μελετήσετε. **Εδώ ακολουθεί μια περίληψη:**

- Οι δίκαιοι συμφιλιώνουν, μιλούν ζωή.
- Οι δίκαιοι σκέφτονται το καλό και απέχουν από αμαρτωλές ή προκλητικές σκέψεις.
- Οι δίκαιοι τηρούν τις διαθήκες τους.
- Οι δίκαιοι λένε την αλήθεια και τηρούν τον λόγο τους.
- Οι δίκαιοι προσφέρουν και υπηρετούν
- Οι δίκαιοι επιδεικνύουν την τέλεια αγάπη του Θεού ευλογώντας, αγαπώντας και προσευχόμενοι για τους άλλους - ακόμη και για τους εχθρούς τους.
- Οι δίκαιοι κάνουν καλό και δίνουν χωρίς υποκρισία.
- Οι δίκαιοι προσεύχονται χωρίς υποκρισία.
- Οι δίκαιοι συγχωρούν τους άλλους.
- Οι δίκαιοι νηστεύουν στον Θεό και όχι για να φανούν στους ανθρώπους.
- Οι δίκαιοι δίνουν γενναϊόδωρα στον Θεό, έχοντας ως επίκεντρο Αυτόν και όχι τα χρήματα.
- Οι δίκαιοι έχουν πίστη στην πιστότητα του Θεού και δεν ανησυχούν.
- Οι δίκαιοι τιμούν σωστά τα πνευματικά πράγματα και δεν επικρίνουν.
- Οι δίκαιοι εμμένουν συνεχώς στα της βασιλείας ζητώντας για να τους δοθεί, ψάχνοντας για να βρουν και κρούοντας για να τους ανοιχθεί.
- Οι δίκαιοι συμπεριφέρονται στους άλλους όπως θα ήθελαν να τους συμπερι-

φερθούν.

Αυτή είναι η δικαιοσύνη του Χριστού που μας δόθηκε! Τίποτα λιγότερο!

Καλούμαστε να βγούμε έξω και να εφαρμόσουμε τη δικαιοσύνη, που έβαλε ο Θεός μέσα μας, όταν αναγεννηθήκαμε. Όταν αμαρτάνουμε, το ερώτημα που πρέπει να αντιμετωπίζουμε είναι: «Γιατί δεν επιλέξαμε να περπατήσουμε στη δικαιοσύνη που μας έχει δοθεί;» Η δικαιοσύνη του Χριστού έχει αποδοθεί σε εμάς, και τώρα πρέπει να την 'πράττουμε': *“Παιδάκια, ας μη σας πλανάει κανένας· αυτός που πράττει τη δικαιοσύνη είναι δίκαιος, όπως εκείνος είναι δίκαιος.” (Α' Ιωάν. 3:7).*

Πρέπει να ανανεώνουμε το μυαλό μας και να ευθυγραμμίζουμε τη θέλησή μας! Είμαστε πρόθυμοι να ευθυγραμμίζουμε τη ζωή μας ώστε, ό,τι βγαίνει από αυτή να συμφωνεί και να συμμορφώνεται με ό,τι ο Θεός μάς έχει δώσει;

Ένα Ισχυρό Βασίλειο

Ένα άλλο χαρακτηριστικό της Βασιλείας του Θεού είναι ότι είναι **ένα Ισχυρό Βασίλειο**. Η Βασιλεία του Θεού είναι μια βασιλεία που επιβεβαιώνεται και προωθείται με δύναμη! Η διακονία του Ιησού σε αυτή τη γη ήταν τέτοια, ώστε το ευαγγέλιο της βασιλείας κηρύχθηκε και κάθε είδους ασθένειες και δαιμονικές κυριαρχίες κατατροπώθηκαν (δες π.χ. **Ματθ. 4:23-24**). Η διακονία του Ιησού απέδειξε ότι η ισχυρή Βασιλεία του Θεού προχωρούσε και προόδευε στη γη.

Όταν ο Ιησούς έστειλε τους δώδεκα μαθητές Του, ήταν το ίδιο σαν να πήγαινε Αυτός. Να πώς έγινε σύμφωνα με τον **Ματθαίο 10:1, 7-8**: *“ 1 Και αφού προσκάλεσε τους δώδεκα μαθητές του, τους έδωσε εξουσία ενάντια σε ακάθαρτα*

πνεύματα, ώστε να τα βγάζουν, και να θεραπεύουν κάθε νόσο και κάθε ασθένεια. ... 7 Και πηγαίνοντας, κηρύττετε, λέγοντας ότι: Πλησίασε η βασιλεία των ουρανών. 8 Θεραπεύετε αυτούς που ασθενούν, καθαρίζετε λεπρούς, ανασταίνετε νεκρούς, εκβάλλετε δαιμόνια, δωρεάν πήρατε, δωρεάν δώστε.” Η προσδοκία του Ιησού για τους δώδεκα μαθητές Του ήταν ότι και αυτοί θα έδειχναν τη δύναμη της βασιλείας Του.

Παρόμοια φανέρωση της δύναμης της βασιλείας Του συνέβη, όταν ο Ιησούς έστειλε τους εβδομήντα μαθητές να διακονήσουν (δες **Λουκ. 10:1, 8-9**). Παρατηρήστε τα αποτελέσματα στα εδ. 16-17: *«Τότε οι εβδομήντα επέστρεψαν με χαρά, λέγοντας: “...Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται σε μας στο όνομά σου.”*

Και ξανά το ίδιο συνέβη και για τον Παύλο: *“Και ο λόγος μου και το κήρυγμά μου δεν γίνονταν με καταπειστικά λόγια ανθρώπινης σοφίας, αλλά με απόδειξη Πνεύματος και δύναμης. ... Επειδή, η βασιλεία του Θεού δεν είναι με λόγο, αλλά με δύναμη.” (Α' Κορ. 2:4, 4:20)*

Εάν ο Ιησούς έστειλε τους δώδεκα μαθητές, τους εβδομήντα μαθητές και τον απόστολο Παύλο περιμένοντας από όλους να κάνουν δυναμικά πράγματα για τη Βασιλεία, σίγουρα περιμένει το ίδιο και από εμάς ΣΗΜΕΡΑ. Όταν προσεύχεστε και κάποιος θεραπεύεται, γνωρίζει ότι η Βασιλεία του Θεού πλησίασε. Μπορεί κάποιος να ρωτήσει: «Κι αν δε θεραπευτούν;» Η Αγία Γραφή μάς λέει ότι δεν έχουμε επειδή δεν ζητάμε. Ας προσευχηθούμε για τους άρρωστους και ας πιστέψουμε ότι θα θεραπευτούν. Ας μην αρκεστούμε στην τυπική εκκλησιαστική ζωή, αλλά ας προχωρήσουμε

προς τη Βασιλεία του Θεού —ένα βασίλειο που προχωρά και προοδεύει με επίδειξη της υπερφυσικής δύναμης του Θεού!

Ένα Πολύτιμο Βασίλειο

Το τελευταίο χαρακτηριστικό της Βασιλείας του Θεού που φαίνεται στις Γραφές είναι και το πιο σημαντικό: Η Βασιλεία του Θεού είναι **ένα Πολύτιμο Βασίλειο**. Η Βασιλεία του Θεού είναι μια βασιλεία που αξίζει να αναζητήσετε! Άλλωστε, αν άξιζε να πεθάνει ο Ιησούς, προκειμένου να μας δώσει το βασίλειο των Ουρανών, αξίζει να το ψάξουμε επιμελώς! Στο **Ματθαίο 6:33** ο Ιησούς μάς προτρέπει να *“...ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού, και τη δικαιοσύνη του...”*

Ο Θεός μάς δείχνει τη μεγάλη αξία της βασιλείας στην παραβολή του θησαυρού και στην παραβολή του πολύτιμου μαργαριταριού. *“Η βασιλεία των ουρανών είναι, πάλι, όμοια με έναν θησαυρό, που είναι κρυμμένος μέσα στο χωράφι, τον οποίο, αφού τον βρήκε ένας άνθρωπος, τον έκρυψε, και, από τη χαρά του, πηγαίνει και πουλάει όλα όσα έχει, και αγοράζει εκείνο το χωράφι. Η βασιλεία των ουρανών είναι, πάλι, όμοια με έναν άνθρωπο έμπορο, που αναζητάει καλά μαργαριτάρια· ο οποίος, βρίσκοντας ένα πολύτιμο μαργαριτάρι, πήγε και πούλησε όλα όσα είχε, και το αγόρασε.”* (**Ματθ. 13:44-46**). Η Βασιλεία του Θεού είναι τόσο πολύτιμη, τόσο ανεκτίμητη, που αξίζει να τα εγκαταλείψουμε όλα, για να την αποκτήσουμε. Είτε βρήκαμε το βασίλειο εντελώς τυχαία, είτε ψάξαμε παντού, για να ανακαλύψουμε την πνευματική αλήθεια, το γεγονός παραμένει ότι, μόλις συνειδητοποιήσουμε πως ανακαλύψαμε το Βασίλειο του Ζω-

ντανού Θεού, θα πρέπει να επιδιώξουμε να το αποκτήσουμε με όλα όσα έχουμε και με όλα όσα είναι μέσα μας.

Ο Θεός έχει υποσχεθεί ότι, αν Τον αναζητήσουμε, θα Τον βρούμε. Με **μία προϋπόθεση** όμως. *“Και θα με ζητήσετε, και θα με βρείτε, όταν με ζητήσετε με όλη σας την καρδιά.”* (**Ιερ 29:13**) Μόνο όταν αναζητούμε τον Θεό με όλη μας την καρδιά, θα τον βρούμε. Είναι καιρός να «ξεπουλήσουμε» για τον Κύριο, να ανταλλάξουμε τα πολύτιμα μαργαριτάρια της ζωής μας και να πούμε: «Ελθέτω η βασιλεία σου... στη ζωή μου!»

Το Βασίλειο είναι η Καλύτερη Επένδυσή μας

Συχνά δηλώνουμε ότι θέλουμε να αναζητήσουμε περισσότερο τον Κύριο, να αναζητήσουμε περισσότερο τον Βασιλιά και τη Βασιλεία Του, αλλά **Πόσο Απελπισμένοι** είμαστε πραγματικά για τη βασιλεία Του; **Πόσο πραγματικά έχουμε «την καρδιά ενός αναζητητή/εκζητούντος»** που επιζητά διακαώς τη βασιλεία Του;

Πρέπει στα σοβαρά να δούμε την ανεκτίμητη αξία της Βασιλείας του Θεού και να αποκτήσουμε την καρδιά ενός αναζητητή που δε θα είναι ικανοποιημένος με τίποτα λιγότερο.

Ας προσηλώσουμε τα μάτια μας στο βραβείο του Ιησού και της Βασιλείας Του. Αν αληθινά και με σοβαρότητα επιζητούμε διακαώς τη Βασιλεία του Θεού με όλα όσα έχουμε και με ό,τι είναι μέσα μας, **δε χρειάζεται να φοβόμαστε τίποτα και κανέναν**. *“Μη φοβάσαι, μικρό ποιμνιο· επειδή, ο Πατέρας σας ευδόκησε να σας δώσει τη βασιλεία.”* (**Λουκ. 12:32**).

ΑΜΗΝ

Η Βασιλεία του Θεού μέσα από τις παραβολές

του Γιάννη Ιορδανίδη

Ο Ιησούς, συχνά, μιλούσε στο πλήθος με παραβολές με τις οποίες προκαλούσε την προσοχή και το ενδιαφέρον των ακροατών του. Με τις παραβολές τούς εισήγε με φυσικές και ζωηρές εικόνες στην κατανόηση των υπερκόσμιων αληθειών και μυστηρίων της Βασιλείας Του. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης τις αποκαλεί και "παροιμίες".

Στην ερώτηση των μαθητών προς τον Ιησού (Ματθ. 13:10) «Γιατί μιλάς στο πλήθος με παραβολές;», εκείνος απάντησε: «Επειδή, σε σας δόθηκε να γνωρίσετε τα μυστήρια της Βασιλείας των ουρανών, σ' εκείνους όμως δε δόθηκε. Επειδή, όποιος έχει, θα του δοθεί και άλλο, και θα του περισέψει' όποιος, όμως, δεν έχει, και ό,τι έχει, θα αφαιρεθεί απ' αυτόν. Γι' αυτό τους μιλάω με παραβολές, επειδή βλέποντας δεν βλέπουν και ακούοντας δεν ακούν

ούτε καταλαβαίνουν. Και εκπληρώνεται επάνω τους η προφητεία του Ησαΐα που λέει: "Θα ακούσουν με την ακοή, αλλά δε θα εννοήσουν' και βλέποντας θα δουν και δε θα καταλάβουν' επειδή η καρδιά αυτού τού λαού πάχυνε και με τα αυτιά βαριάκουσαν και έκλεισαν τα μάτια τους μήπως και δουν με τα μάτια και ακούσουν με τα αυτιά και καταλάβουν με την καρδιά και επιστρέψουν και τους γιατρέψω". Τα δικά σας μάτια, όμως, είναι μακάρια, για τον λόγο ότι βλέπουν' και τα αυτιά σας, για τον λόγο ότι ακούν.» (Ματθ. 13:11-16)

Σ' αυτό το άρθρο θα προσπαθήσουμε να δούμε μερικές από τις αλήθειες και τα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού, όπως αποκαλύπτονται από τις παραβολές του 13ου κεφαλαίου του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου.

Η παραβολή του σπορέα (Ματθ. 13: 3-9, 18-23)

Ο Λόγος της Βασιλείας είναι σπόρος, κρύβει μέσα του ζωή, δύναμη για καρποφορία. Δυστυχώς, όμως, μπορεί να τον αρπάξει ο πονηρός από την καρδιά, μπορεί να γίνει πρόσκαιρος και χωρίς ρίζα, μπορεί να πνιγεί από τη μέριμνα του κόσμου και την απάτη του πλούτου, να αποβεί άκαρπος! Χρειάζεται μια κατάλληλη γη, ένα καθαρό από πέτρες και αγκάθια έδαφος, για να μπορέσει να φυτρώσει, να αυξηθεί και να καρποφορήσει. Στην προκειμένη περίπτωση το έδαφος, η καρδιά, κάνει τη διαφορά! Μακάριος εκείνος που ακούει το ευαγγέλιο, το αποδέχεται και φέρνει καρπό!

Η παραβολή των ζιζανίων (Ματθ. 13: 24-30, 36-43)

Σύμφωνα με αυτή την παραβολή, το χωράφι είναι ο κόσμος, ο καλός σπόρος οι γιοι της Βασιλείας και τα ζιζάνια οι γιοι του πονηρού. Ο Θεός επιτρέπει στα ζιζάνια να «αυξάνονται» μαζί με τον καλό σπόρο. Αυτό όμως δε θα είναι για πάντα αλλά μέχρι τη συντέλεια του αιώνα.

Ως τότε, ας είναι προσεκτικοί οι γιοι της Βασιλείας να μην αποπροσανατολιστούν και χάσουν τον στόχο τους. Ο στόχος δεν είναι να «ξεριζώσουν τα ζιζάνια», μα να βλαστήσουν οι ίδιοι και να καρποφορούν!

Ο Unger αναφέρει ότι το ζιζάνιο, που απαντήθηκε συχνότερα σε σιτοχώρα των Αγίων Τόπων, ήταν «ένα δηλητηριώδες φυτό σχεδόν δυσδιάκριτο από το

σιτάρι και μπορούσαν να φυτρώνουν και τα δυο μαζί σε πολύ μικρό χώρο». Οπότε η καρποφορία αποτελεί την ξεκάθαρη απόδειξη του σιταριού! Ο ίδιος ο Κύριος είπε: «Φυλαχτείτε από τους ψευδοπροφήτες που σας έρχονται ντυμένοι σαν πρόβατα. Από μέσα τους όμως είναι λύκοι αρπακτικοί. Θα τους καταλάβετε από τα έργα τους. Μήπως μαζεύουν από τ' αγκάθια σταφύλια ή από τα τριβόλια σύκα; Ένα καλό δέντρο κάνει καλούς καρπούς, ενώ το άχρηστο δέντρο κάνει άχρηστους καρπούς. Δεν μπορεί το καλό δέντρο να κάνει άχρηστους καρπούς ούτε το άχρηστο δέντρο να κάνει καλούς καρπούς. Κι όποιο δέντρο δεν κάνει καλούς καρπούς, το κόβουν και το ρίχνουν στη φωτιά. Θα τους καταλάβετε, λοιπόν, από τους καρπούς τους». (Ματθ. 7: 15-20)

ας είναι προσεκτικοί οι γιοι της Βασιλείας να μην αποπροσανατολιστούν και χάσουν τον στόχο τους.

Η παραβολή για τον κόκκο του σιναπιού (Ματθ. 13: 31-32)

Η Βασιλεία των Ουρανών μοιάζει με κόκκο σιναπιού. Είναι μικρότερο απ' όλους τους σπόρους, όταν όμως μεγαλώσει, ξεπερνά όλα τα λαχανικά και γίνεται δέντρο, ώστε να έρχονται τα πουλιά και να φωλιάζουν στα κλαδιά του. Κάποιος ασχολούμενος με την ερμηνεία των ευαγγελίων έγραψε: «Αν κανείς παρατηρεί το μέγεθος του φυτού και συγχρόνως κρατάει στα χέρια του τον σπόρο του σιναπιού, θαυμάζει πώς μπορεί από ένα τόσο δα πραγματάκι να προκύψει ένα τόσο μεγάλο φυτό».

Αλλά και αν κανείς παρατηρήσει τις ικανότητες, τις γνώσεις, τις δυνατότητες, τα προσόντα... των μαθητών, θαυμάζει για το πώς «κατάφεραν» να «αναστατώσουν» την οικουμένη. Ο Απ. Παύλος αποτυπώνει αυτή την πραγματικότητα στην Α΄ Κορινθίους 1:26-28: «Εξάλλου, αδερφοί μου, βλέπετε ποιοί είστε εσείς που σας κάλεσε ο Θεός· δε βρίσκονται ανάμεσά σας πολλοί σοφοί με τα ανθρώπινα κριτήρια ούτε πολλοί με πολιτική ισχύ ούτε πολλοί με αριστοκρατική καταγωγή. Αλλά αυτούς που ο κόσμος τούς θεωρεί μωρούς, εκείνους διάλεξε ο Θεός, για να ντροπιάσει τελικά τους σοφούς· κι αυτούς που ο κόσμος τούς θεωρεί ανίσχυρους, εκείνους διάλεξε ο Θεός, για να ντροπιάσει τελικά τους κατά κόσμον ισχυρούς· κι αυτούς που ο κόσμος τούς θεωρεί παρακατιανούς και περιφρονημένους, εκείνους διάλεξε ο Θεός, τα μηδενικά, για να καταργήσει όσους θαρρούν πως είναι κάτι». Κι η Βασιλεία του Θεού συνεχίζει να αυξάνει και να αυξάνει...

Η παραβολή για το προζύμι (Ματθ. 13: 33)

Η συγκεκριμένη παραβολή μαζί με την παραβολή του κόκκου του σιναπιού εκφράζουν το ταπεινό ξεκίνημα της Βασιλείας του Θεού καθώς και την ταχεία ανάπτυξή της στο πέρασμα των ετών. Μια Βασιλεία που ασκεί ισχυρή επιρροή στους ανθρώπους που την αποδέχονται κι αυτοί με τη σειρά τους στο περιβάλλον στο οποίο ζουν.

Παρόλα αυτά υπάρχουν κι εκείνοι οι οποίοι λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το προζύμι τόσο στην Παλαιά όσο και

στην Καινή Διαθήκη αντιπροσωπεύει το κακό, ενώ η απουσία του την «ειλικρίνεια» και την «αλήθεια», θεωρούν πως η παραβολή αυτή διδάσκει ότι το κακό, η ανηθικότητα, το ψεύτικο και κάλπικο υπάρχουν και παρεισφρέουν σε όλους τους τομείς της Βασιλείας του Θεού παραπλανώντας πολλούς ανθρώπους.

Όπως και να 'χει, ο Θεός μάς καλεί σε μια ζωή άγια και αφιερωμένη σ' Αυτόν όσον καιρό θα προσμένουμε με ζήλο και λαχτάρα τον ερχομό της δικής Του ημέρας! (Β΄ Πέτρ. 3: 11-12)

Η παραβολή του θαμμένου θησαυρού (Ματθ. 13:44)

Η Βασιλεία των Ουρανών μοιάζει επίσης με θησαυρό κρυμμένο στο χωράφι, που τον βρήκε ένας άνθρωπος και τον έκρυψε, κι όλος χαρά πάει και πουλάει όλα όσα έχει κι αγοράζει εκείνο το χωράφι. Είναι τόσο πολύτιμη – ανεκτίμητη – που αξίζει να θυσιάσει κανείς οτιδήποτε έχει, για να την αποκτήσει.

Στο κατά Ματθαίον 19:16-22 περιγράφεται η συνομιλία του Ιησού με κάποιον νεαρό που του απηύθυνε το σπουδαιότερο ίσως των ερωτημάτων: «Αγαθέ Διδάσκαλε, τι καλό να κάνω, για ν' αποκτήσω αιώνια ζωή;» Καταλήγοντας ο Ιησούς του είπε: «Αν θέλεις να γίνεις τέλειος, πήγαινε πούλησε τα υπάρχοντά σου, δώσε τα χρήματα στους φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό κοντά στον Θεό· κι έλα να με ακολουθήσεις». Κι εκείνος, μόλις άκουσε την απάντηση, έφυγε λυπημένος, γιατί είχε μεγάλη περιουσία. Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Σας βεβαιώνω πως δύσκολα

θα μπει πλούσιος στη βασιλεία του Θεού». Στο κατά Μάρκον 10:24 η φράση είναι διατυπωμένη κάπως διαφορετικά: «Παιδιά μου, πολύ δύσκολο είναι να μπουν στη βασιλεία του Θεού όσοι έχουν στηρίξει τις ελπίδες τους στα χρήματα». Άραγε μόνο στα χρήματα; Ή και σε ό,τι άλλο πέρα από τον αληθινό θησαυρό;

Στην απέναντι πλευρά η δήλωση του Πέτρου: «Εμείς εδώ αφήσαμε τα πάντα και σ' ακολουθήσαμε». Και η διαβεβαίωση του Κυρίου ρητή και κατηγορηματική: «Σας βεβαιώνω πως όποιος άφησε, για μένα και για το ευαγγέλιο, σπίτι ή αδερφούς ή αδερφές ή μητέρα ή πατέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια, θα πάρει εκατό φορές περισσότερα στα χρόνια που ζούμε τώρα: και σπίτια και αδερφούς και αδερφές και πατέρα και μητέρα και παιδιά και χωράφια –και μάλιστα μέσα σε διωγμούς· αλλά και στον μελλοντικό κόσμο θα έχει την αιώνια ζωή.

Η παραβολή του πολύτιμου μαργαριταριού (Ματθ.13:45-46)

Μοιάζει πολύ με την προηγούμενη παραβολή, γι' αυτό θεωρώ σκόπιμο να δούμε τη συγκεκριμένη από μια άλλη σκοπιά.

Πιστεύεται από κάποιους πως ο έμπορος είναι ο Χριστός και το πολύτιμο μαργαριτάρι είναι η εκκλησία. «Ο Ιησούς Χριστός, αν και ήταν Θεός, δε θεώρησε την ισότητά του με τον Θεό αποτέλεσμα αρπαγής, αλλά τα απαρνήθηκε όλα και πήρε μορφή δούλου· έγινε άνθρωπος· και όντας πραγματικός άνθρω-

πος ταπεινώθηκε θεληματικά υπακούοντας μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου σταυρικού» (Φιλ. 2:5-8). Όπως το μαργαριτάρι σχηματίζεται από την πληγή που προκαλεί ένας κόκκος άμμου ή κάποιο παράσιτο, όταν εισχωρήσει στο κοχύλι ενός στρειδιού, έτσι και η εκκλησία γεννήθηκε από τη λογχισμένη πλευρά και τις πληγές του Ιησού πάνω στον σταυρό!

Όπως και να 'χει ο παραλληλισμός, και στις δύο παραβολές καταλήγουμε στο ίδιο συμπέρασμα: οι ανήκοντες στη Βασιλεία του Θεού - Χριστός και εκκλησία - ανήκουν ολοκληρωτικά, τα έδωσαν και τα δίνουν όλα!

Η παραβολή για το δίχτυ (Ματθ. 13:47-52)

Η Βασιλεία των Ουρανών ομοιώθηκε με δίχτυ ενός ψαρά που το έριξε στη θάλασσα και γέμισε με διάφορα ψάρια. Και αφού γέμισε, το έβγαλαν στον γαλλό, άρχισαν να διαλέγουν τα καλά και τα άχρηστα να τα πετάνε. Έτσι ακριβώς θα γίνει κατά τη συντέλεια του αιώνα. Οι άγγελοι θα διαχωρίσουν τους δίκαιους από τους πονηρούς.

Η παραβολή με το δίχτυ μάς δείχνει ακόμα μια φορά την αλήθεια σχετικά με αυτά που έχει πει ο Χριστός: ότι όσοι φαίνεται να τον ακολουθούν δεν είναι όλοι πραγματικά παιδιά του Θεού. Ο Χριστός δίνει την ευκαιρία της Σωτηρίας σε όλους τους ανθρώπους. Μόνο όμως εκείνοι που ζουν με αληθινή πίστη, με καθαρότητα και δικαιοσύνη θα παραμείνουν στη Βασιλεία των Ουρανών.

Ο ενεργός ρόλος του πιστού στη βασιλεία του Θεού

του Δημήτρη Πηλείδη

Όταν ο Κύριός μας παραδόθηκε στον Πιλάτο με την κατηγορία της βλασφημίας, ο Πιλάτος Τον ρώτησε αν ήταν ο βασιλιάς των Ιουδαίων. Ο Ιησούς απάντησε: «Η δική μου βασιλεία δεν είναι από τούτο τον κόσμο. Αν η δική μου βασιλεία ήταν από αυτόν τον κόσμο, οι υπηρέτες μου θα αγωνίζονταν για να μην παραδοθώ στους Ιουδαίους» (Ιωάν. 18:33).

Ένας άλλος Βασιλιάς - Μια άλλη Βασιλεία

Ο Κύριός μας δήλωσε απερίφραστα ότι η βασιλεία Του δεν είναι κοσμική, αλλά επουράνια! Ότι αν ήταν επίγεια, οι υπηρέτες Του θα αγωνίζονταν να μην παραδοθεί. Όμως, από τη γραφική εξιστόρηση γνωρίζουμε ότι ο Ιούδας τον πρόδωσε, ο Πέτρος Τον αρνήθηκε και όλοι οι μαθητές του Τον εγκατέλειψαν. Τη βραδιά που παραδινόταν, ο Πέτρος επιχείρησε να Τον υπερασπιστεί τραβώντας μαχαίρι και αποκόβοντας το αυτί ενός από τους δούλους των αρχιερέων. Η αντίδραση όμως του Ιησού έχει βαρύνουσα σημασία: «Ή νομίζεις ότι δεν μπορώ να παρακαλέσω τώρα τον Πατέρα μου και θα στήσει κοντά μου 12 λεγεώνες αγγέλων; Πώς λοιπόν θα εκπληρωθούν οι γραφές ότι έτσι έπρεπε να γίνει;» (Ματθ. 26:51-54).

Ήταν θέλημα Θεού ο Ιησούς να πα-

ραδοθεί από τους Ιουδαίους και να σταυρωθεί για τις αμαρτίες όλου του κόσμου εκπληρώνοντας τις προφητείες των Γραφών! Οι άγγελοι θα μπορούσαν να εμποδίσουν τη σταύρωσή Του, όμως δεν το έπραξαν υποτασσόμενοι στο θέλημα του Πατέρα. Απ' την άλλη, οι μαθητές, όσο καλή πρόθεση κι αν είχαν, δεν είχαν πνευματικό σθένος και πανικόβλητοι σκορπίστηκαν.

Ο Ιησούς γι' αυτό ακριβώς θυσιάστηκε ώστε, αφού αναληφθεί, να αποστείλει το Άγιο Πνεύμα, που θα τους έδινε τη μόνη αναγκαία και ικανή δύναμη, που θα τους εξόπλιζε με το πνευματικό σθένος να αγωνιστούν για τη βασιλεία του Θεού και να υπερνικήσουν. Χωρίς τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος δε θα μπορούσε να εδραιωθεί και να εξαπλωθεί η βασιλεία του Θεού στη γη!

Μόνο με τον ερχομό του Αγίου Πνεύματος θα μπορούσε να εκπληρωθεί πλήρως η προσευχή του Κυρίου: «Να αγιαστεί το όνομά σου, να έρθει η βασιλεία

σου, να γίνει το θέλημά σου όπως στον ουρανό έτσι και στη γη».

Δεν μπορεί κανείς με ανθρώπινες δυνάμεις και γήινη ισχύ να σταθεί και να αγωνιστεί για τη βασιλεία του Θεού. Όπως αναφέρει και ο προφήτης Ζαχαρίας: «Όχι με δύναμη ούτε με (ανθρώπινη) ισχύ αλλά με το Πνεύμα μου λέει ο Κύριος των δυνάμεων» (Ζαχ. 4:6).

Θα λάβετε δύναμη και θα είστε μάρτυρες σε μένα

Λίγο πριν αναληφθεί ο Ιησούς στους ουραμούς, οι μαθητές του διακατεχόμενοι ακόμα από στενό πατριωτισμό Τον ρωτούν. «Κύριε, τάχα σε τούτο το καιρό αποκαθιστάς τη βασιλεία στον Ισραήλ; Και τους είπε: Δεν ανήκει σε σας να γνωρίζετε τους χρόνους και τους καιρούς, που ο Πατέρας έβαλε στη δική Του εξουσία. Αλλά, θα λάβετε **δύναμη**, όταν έρθει επάνω σας το **Άγιο Πνεύμα**. Και θα είσαστε **μάρτυρες για μένα** και στη Ιερουσαλήμ και σε ολόκληρη την Ιουδαία και στη Σαμάρεια, **και μέχρι το τελευταίο άκρο της γης**» (Πράξ. 1:7-8).

Την ώρα που οι μαθητές οραματίζονται την ανασύσταση της βασιλείας του Ισραήλ, ο Ιησούς τους μιλάει για μια άλλη βασιλεία, πολύ πιο μεγάλη, πολύ πιο πλατιά από τα στενά όρια του Ισραήλ, μα και αυτού του κόσμου - τη βασιλεία του Θεού! Μέχρι εκείνη τη στιγμή, η βασιλεία του Θεού εκφραζόταν στη γη κυρίως στο πρόσωπο του Βασιλιά Ιησού. Ενόψει όμως της επικείμενης ανάληψής Του προς τον Πατέρα, τους ανακοινώνει ότι στο εξής η εκπροσώπηση και ο αγώνας για την επικράτηση της βασιλείας Του θα περνούσε στα χέρια τους! Ότι η ίδια δύναμη, με την οποία ο ίδιος

ίδρυσε τη βασιλεία Του επί γης, θα ερχόταν ορμητικά επάνω τους και θα τους καθιστούσε ικανούς μάρτυρες της αναστάσεως Του από την Ιερουσαλήμ... μέχρι το έσχατο άκρο της γης. Να ποια είναι η μόνη δύναμη για μαρτυρία: **Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος!**

Όταν θα ερχόταν η εξ ύψους δύναμη, τότε και μόνο τότε, θα είχαν την ικανότητα να είναι μάρτυρες της Ανάστασης! Και δε θα ήταν μόνο αυτόπτες μάρτυρες, αλλά θα είχαν τη μόνιμη και πλέον αξιόπιστη μαρτυρία της Αναστάσεως εντός τους. Αυτός είναι ο πρώτιστος ρόλος του πιστού στη βασιλεία του Θεού: Να είναι μάρτυρας του Χριστού, μάρτυρας της Ανάστασης! Αλλά αυτό θα ήταν αδύνατον χωρίς την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος.

Ένας πολύ διαφορετικός Πέτρος, γεμάτος Άγιο Πνεύμα και παρρησία, θα διακηρύξει ενώπιον ολόκληρου του λαού Ισραήλ και του ίδιου συνεδρίου: «Τούτον τον Ιησού, ο Θεός Τον ανέστησε για τον οποίο εμείς είμαστε μάρτυρες. Αφού, λοιπόν υψώθηκε με το δεξί χέρι του Θεού και πήρε από τον Πατέρα την υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος, το ξέχυνε, αυτό που τώρα βλέπετε και ακούτε.....» «Ας ξέρει, λοιπόν ο Ισραήλ με βεβαιότητα ότι ο Θεός έκανε Κύριο και Χριστό τούτον τον Ιησού τον οποίο εσείς σταυρώσατε.» «Κι εμείς είμαστε μάρτυρες Του για όλα αυτά και το Πνεύμα το Άγιο, που ο Θεός έδωσε σε όσους πειθαρχούν σ' Αυτόν» (Πράξ. 2:32-33, 36, 5:32).

Δείτε τη δύναμη για μαρτυρία που είχε ο Πέτρος και θαυμάστε την τε-

ράστια αλλαγή που έφερε το ξεχείλισμα του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του! Από εκεί που κρυβόταν πίσω από κλειστές πόρτες για τον φόβο των Ιουδαίων, τώρα γεμάτος παρρησία στέκεται μπροστά σε ολόκληρο τον λαό και το συνέδριο και δίνει θαρραλέα μαρτυρία για τον αναστημένο Χριστό.

Η παρουσία δίνει παρρησία

Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος τους έδωσε την παρρησία να δώσουν θαρραλέα μαρτυρία Ανάστασης. Ήταν τόσο έντονη η παρουσία του Αγίου Πνεύματος και τόσο μεγάλη η παρρησία των αποστόλων με σημεία και τεράστια, που οι άρχοντες και το ιερατείο δεν είχαν τίποτα να αντιμυλήσουν (Πράξ.4:14). Ακόμα κι όταν διατάχτηκαν να μη μιλούν ούτε να διδάσκουν στο όνομα του Ιησού, ο Πέτρος και ο Ιωάννης είπαν: «Αν είναι δίκαιο μπροστά στον Θεό να ακούμε εσάς μάλλον παρά τον Θεό, κρίνετέ το εσείς, επειδή εμείς δεν μπορούμε παρά να μη λέμε όσα είδαμε κι ακούσαμε» (Πράξ. 4:19-20). Αργότερα, η εκκλησία σύσσωμη συγκεντρώθηκε να προσευχηθεί ενάντια στις απειλές. Αντί όμως για έξοδο διαφυγής, αυτό που ζήτησαν ήταν: «δώσε στους δούλους σου να μιλούν τον λόγο Σου με κάθε παρρησία ... Ύστερα από τη δέησή τους σείστηκε ο τόπος, όπου ήταν συγκεντρωμένοι, και όλοι έγιναν πλήρεις Αγίου Πνεύματος και μιλούσαν τον Λόγο του Θεού με παρρησία» (Πράξ 4:29,31)

Πόσο χρειαζόμαστε αυτή την παρρησία που μόνο το Άγιο Πνεύμα μπορεί να δώσει! Μόνο με την ενδυνάμωση του Παράκλητου μπορεί να ελεγχθεί ο κόσμος για αμαρτία, δικαιοσύνη και κρί-

ση και να δοθεί ακλόνητη μαρτυρία της Ανάστασης. Ο Θεός δεν άλλαξε και η δύναμή Του δεν μίκρυνε! Ο Ιησούς είναι ο ίδιος χθες, σήμερα και για πάντα! Το ίδιο Πνεύμα, που είχε η πρώτη εκκλησία, έχει και η σημερινή. Ως καινούρια κτίσματα και πρεσβευτές για τον Χριστό έχουμε κι εμείς την ίδια διακονία της συμπιλίωσης και το ίδιο χρίσμα με τους πρώτους Χριστιανούς. Στο ποσοστό που το Άγιο Πνεύμα είναι εξίσου ενεργά παρόν και κινείται δυναμικά ανάμεσά μας, άλλο τόσο δυναμική θα είναι και η μαρτυρία μας στον έξω κόσμο.

Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος τους έδωσε την παρρησία να δώσουν θαρραλέα μαρτυρία Ανάστασης.

Υπάρχει όμως και μια άλλη βασική παράμετρος που πρέπει να τονιστεί, για να φέρουμε τη μαρτυρία της Ανάστασης με την ίδια αποτελεσματικότητα που είχε η πρώτη εκκλησία: **Το καρποφόρο κλήμα ευδοκίμει σε καλό κλίμα!**

Ο κόσμος χρειάζεται να δει περισσότερο Χριστό στους χριστιανούς του σήμερα! Χρειάζεται να δει και περισσότερη **δύναμη** Χριστού αλλά και περισσότερη **χαρακτήρα** Χριστού! Χρειάζεται και τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος που εκδηλώνουν τη δύναμη του Χριστού (Εφεσ. 4:11, Ρωμ. 12:6-8, Α΄ Κορ. 12:7-11), αλλά και άφθονο καρπό του Αγίου Πνεύματος, που αποτυπώνει τον χαρακτήρα του Χριστού. (Γαλ. 5:22). Όμως, αυτός ο καλός καρπός του Πνεύματος και τα ποικίλα χαρίσματα του Πνεύματος δεν ευδοκίμούν σε χλιαρό

κλίμα, ούτε σε σκληρό έδαφος! Μόνο σε κλίμα ένθερμης αγάπης και στο μαλακό έδαφος της στενής επικοινωνίας στους κόλπους της εκκλησίας.

Το καρποφόρο κλίμα ευδοκμεί σε καλό κλίμα.

Μια ιδανική εικόνα, που αναπαριστά ανάγλυφα αυτή την κοινωνία αγάπης, βλέπουμε στην πρώτη εκκλησία. «Κι έμεναν σταθερά στη διδασκαλία των αποστόλων και στην κοινωνία και στην κοπή του άρτου και στις προσευχές. Και κάθε ψυχή την κατέλαβε φόβος και διαμέσου των αποστόλων γίνονταν πολλά τέρατα και σημεία και όλοι εκείνοι που πίστευαν ήσαν μαζί και είχαν τα πάντα κοινά. Και πουλούσαν τα κτήματα και τα υπάρχοντά τους και τα μοίραζαν σε όλους σύμφωνα με ό,τι είχε ανάγκη ο καθένας. Και καθημερινά έμεναν σταθερά σαν μια ψυχή μέσα στο ιερό και έκοβαν τον άρτο σε σπίτια και έτρωγαν την τροφή με αγαλλίαση και απλότητα καρδιάς δοξολογώντας τον Θεό και βρίσκοντας χάρη μπροστά σε ολόκληρο τον λαό. Και ο Κύριος προσέθετε καθημερινά στην εκκλησία εκείνους που σώζονταν» (Πράξ. 2:42-47).

Τα ερωτήματα και οι συγκρίσεις είναι προφανή και επιβεβλημένα. Μένουμε σήμερα σταθερά στη διδασκαλία των Αποστόλων, στην κοινωνία, στην κοπή του άρτου και στις προσευχές όσο εκείνοι; Ζούμε κι εμείς οι σύγχρονοι πιστοί τόσο μαζί, όσο ζούσαν κι εκείνοι; Ναι, σαφώς έχει αλλάξει η δομή της κοινωνίας και ο σύγχρονος τρόπος ζωής μας. Πώς συμβαίνει όμως, ενώ έχουμε

τόσους διαφορετικούς τρόπους επικοινωνίας σήμερα, να μην είμαστε τόσο μαζί, τόσο κοντά, τόσο ομόψυχοι όσο εκείνοι; Έχουμε την ίδια απλότητα καρδιάς που είχαν εκείνοι; Ή μήπως έχουμε χάσει την απλότητα που βρίσκεται στον Χριστό μέσα στις περίπλοκες λειτουργίες και πάμπολλες δραστηριότητές μας; Ζούμε μέσα στην ίδια ατμόσφαιρα αδιάκοπης αγαλλίασης και δοξολογίας όσο εκείνοι; «Μα κι εμείς σήμερα προβαίνουμε στις ίδιες ακριβώς δράσεις!», θα μπορούσε να αντιτάξει κανείς. Ναι, αλλά πόσο εγκάρδιες και αληθινές είναι οι μεταξύ μας σχέσεις; Οι σχέσεις επηρεάζουν τις δράσεις! Είναι κανόνας! Αν οι σχέσεις μας τείνουν να γίνουν χλιαρές και τυπικές, θα έχουν άμεσο αντίκτυπο και στην ποιότητα των δράσεών μας. Μήπως επιτρέπουμε αυτά που στην πρώτη εκκλησία ήταν το αληθινό νόημα, η πηγαία χαρά και η πεμπτουσία της ζωής τους σιγά-σιγά να καταντούν θρησκευτικά καθήκοντα δευτερεύουσας σημασίας; Οι πρώτοι χριστιανοί ήταν καθημερινά και ολόψυχα δοσμένοι στα παραπάνω και μάλιστα με αγαλλίαση και απλότητα καρδιάς. Πόσο είμαστε εμείς;

Όλοι για έναν και ένας για όλους

Είναι μεγάλη ευθύνη των ποιμένων και πρεσβυτέρων, αλλά και κάθε μέλους της εκκλησίας, να καλλιεργούν ένα τέτοιο υγιές και γόνιμο περιβάλλον, ώστε όλοι να έχουν την ιδιαίτερη αξία, τιμή και ρόλο μέσα στην εκκλησία. Κανένας δεν περισσεύει στη βασιλεία του Θεού και όλοι είναι απαραίτητοι για την οικοδόμηση του οίκου του Θεού με αγάπη! «Αλλά ζώντας την αλήθεια με

αγάπη, να αυξηθούμε σ' Αυτόν σε όλα. Αυτός που είναι η κεφαλή ο Χριστός από τον Οποίο ολόκληρο το σώμα, καθώς συναρμολογείται και καθώς συνδέεται με κάθε συνάφεια των μελών που συνεργούν, σύμφωνα με την ανάλογη ενέργεια καθενός μέρους ξεχωριστά, κάνει την αύξηση του σώματος, για τη δική του οικοδομή, με αγάπη» (Εφεσ. 4:15-16).

Η χάρη του Θεού είναι πολυειδής, τα χαρίσματα πολυποίκιλα και οι διακονίες πάμπολλες όσες και οι ανάγκες, εντός και εκτός των τειχών της εκκλησίας. Χρέος μας να τα εντοπίζουμε, να τα αναδεικνύουμε και να τα ενεργοποιούμε στον μέγιστο βαθμό. «Κάθε ένας, ανάλογα με το χάρισμα που πήρε, υπηρετείτε ο ένας τον άλλον σύμφωνα μ' αυτό, ως καλοί οικονόμοι της πολυειδούς χάρης του Θεού. Αν κάποιος μιλάει σαν κάποιος που μιλάει λόγια Θεού. Αν κάποιος υπηρετεί ως υπηρετεί σαν κάποιος που υπηρετεί από τη δύναμη που χορηγεί ο Θεός, για να δοξάζεται σε όλα ο Θεός διαμέσου του Ιησού Χριστού, στον οποίο είναι η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.» Α' Πέτρου 4:10-11. «Ακολουθείτε την αγάπη και ζητάτε με ζήλο τα πνευματικά χαρίσματα...» Α' Κορινθίους 14:1.

Ο καθένας μας ανάλογα με τα ξεχωριστά χαρίσματα και κλήση του/της χρειάζεται να παίξουμε ενεργό ρόλο στη βασιλεία του Θεού έχοντας πλήρη επίγνωση ότι Εκείνος μας έδωσε τα χαρίσματα, τις διακονίες και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος για υπηρεσία και οικοδομή της εκκλησίας Του. Δε χωρούν η

αυτοπροβολή, η καύχηση, οι συγκρίσεις και οι ανταγωνισμοί μέσα στην εκκλησία. Μόνο υπηρεσία αγάπης και ενεργοποίηση όλων των χαρισμάτων και διακονιών μέσα σε ατμόσφαιρα αγάπης και αποκλειστικά για τη δόξα του Θεού. Κανείς δεν είναι πιο σημαντικός από τον άλλον στη βασιλεία του Θεού. Όλοι είναι άξιοι και όλων η συμβολή και διακονία είναι απαραίτητη στη βασιλεία του Θεού. Όπως είπε ο Κύριός μας: «Ο μεγαλύτερος από σας θα είναι ο υπηρέτης σας». Και όπως παραστατικά τόνισε ο απόστολος Παύλος:

«Ποιος είναι λοιπόν ο Παύλος και ποιος είναι ο Απολλώς, παρά υπηρέτες διαμέσου των οποίων πιστέψατε και όπως ο Θεός έδωσε σε καθένα; Εγώ φύτεψα, ο Απολλώς πότισε, αλλά ο Θεός έδωσε αύξηση. Ώστε ούτε αυτός που φυτεύει είναι κάτι ούτε αυτός που ποτίζει, αλλά ο Θεός που αυξάνει» (Α' Κορ. 3:5-7).

Εξάλλου ο ΘΕΟΣ είναι «Εκείνος που ενεργεί τα πάντα μέσα σε όλους» (Α Κορ.12:6). Είναι «Εκείνος που μπορεί με υπερπερίσσιο τρόπο να κάνει πολύ παραπάνω από όλα όσα ζητάμε ή αντιλαμβάνομαστε με τον νου, σύμφωνα με τη δύναμη που ενεργείται μέσα μας» (Εφεσίους 3:20). «Και Εκείνος είναι που ενεργεί μέσα μας και το να θέλουμε και το να ενεργούμε κατά την ευδοκία Του» (Φιλ. 2:13).

Ας Του παραχωρήσουμε όλο μας το είναι, ώστε να θέλουμε όλα εκείνα που θέλει και να ενεργούμε όλα αυτά που ενεργεί για την οικοδομή του Οίκου Του και τη δόξα της βασιλείας Του. Αμήν.

Νέα και δράσεις από τις εκκλησίες μας και τον κόσμο

Εκκλησία Κατερίνης

Στη διάρκεια των δύο ετών της πανδημίας, όπως είναι γνωστό σε όλους, πολλά πράγματα άλλαξαν. Είχαμε μείνει για πολλούς μήνες κλεισμένοι στα σπίτια μας και οι εκκλησίες δε λειτουργήσαν, αλλά το ηθικό μας και η πίστη μας δεν κάμφθηκαν.

Η δράση μας προς τα έξω όχι μόνο δεν σταμάτησε, αλλά μάλλον είχε αυξηθεί. Η τοπική εκκλησία είχε μετατραπεί σε χώρο συγκέντρωσης τροφίμων και απορρυπαντικών. Καλούσαμε ντόπιους Έλληνες αλλά και ξένους, πρόσφυγες και μετανάστες που είχαμε γνωρίσει στην Κατερίνη από το 2016, να έρθουν στην εκκλησία μας να παραλάβουν τα αναγκαία τρόφιμα.

Τότε κάποιοι αδελφοί από την τοπική εκκλησία μάς παραχώρησαν δωρεάν μια ισόγεια αίθουσα για αυτή τη δουλειά που τη θέλαμε. Εκεί λοιπόν συγκεντρώσαμε τα ρούχα και τα τρόφιμα και έγινε τόπος διανομής τροφίμων, ρούχων και της Αγίας Γραφής. Αποφασίσαμε να βάλουμε σε εφαρμογή το σχέδιο «Ησαΐας 58:6-12»

Για πολλά χρόνια συγκεντρώναμε Αγίες Γραφές σε πολλές γλώσσες με σκοπό να τις διανέμουμε στον κόσμο που βοηθούσαμε. Από την προσφυγική κρίση, το 2015, συγκεντρώσαμε Γραφές και για τους πρόσφυγες.

Η διανομή γίνεται τουλάχιστον δύο φορές τον μήνα σε ανθρώπους κατά ομάδες των είκοσι και των τριάντα. Υπάρχουν όμως και μέρες που έρχονται μεμονωμένα άτομα για μια καλύτερη επικοινωνία και διακονία.

Θέλουμε να συμμεριστούμε μια αληθινή ιστορία, ένα αληθινό γεγονός, που έγινε στη ζωή μας σε αυτό τον χώρο. Πέρυσι τον Οκτώβριο (2021) ένα φιλικό ζευγάρι μάς είχε δώσει κάποια χρήματα, για να αγοράσουμε τρόφιμα σε μια περίοδο που φτωχοί άνθρωποι μας τηλεφωνούσαν, για να τους βοηθήσουμε. Τα τρόφιμα γρήγορα τελείωσαν και είχε μείνει ένα σακουλάκι του μισού κιλού ζυμαρικά. Ενώ σκεφτόμασταν να το δώσουμε και αυτό, ήρθε στο μυαλό μου η εικόνα του Χριστού, που προσευχήθηκε επάνω στα λίγα ψωμιά και

ψάρια και τα πολλαπλασίασε, για να χορτάσει χιλιάδες ανθρώπους. Έτσι και έγινε, προσευχηθήκαμε και ο Θεός έστειλε ανθρώπους, ώστε να μας υποστηρίξουν οικονομικά, για να συνεχίσουμε αυτό το έργο.

Ήδη είχαμε δύο συγκεντρώσεις με Ουκρανούς πρόσφυγες, που έχουν έρθει στην περιοχή της Κατερίνης, προσφέροντας τρόφιμα και ρούχα.

Ένα άλλο συγκλονιστικό γεγονός είναι η παραχώρηση του οικοπέδου που ανήκε στην οικογένεια του αδ. Δικτυόπουλου στην τοπική μας εκκλησία. Ο αδ. Δικτυόπουλος Απόστολος, γιος του Αριστοκλή Δικτυόπουλου και πρώτου ποιμένα της εκκλησίας μας, μας δώρισε αυτό το κομμάτι γης με σκοπό να χρησιμοποιηθεί για το ευαγγελιστικό και φιλανθρωπικό έργο. Ευχαριστούμε θερμά τον αδελφό και προσευχόμαστε για υγεία και πλείρες τις ευλογίες του Κυρίου μας σε όλη την οικογένειά του.

Μετά από συνεννόηση με τον δήμο Κατερίνης και το Υπουργείο Μετανάστευσης

και Αιτούντων άσυλο μας παραχωρήθηκε δωρεάν ένας οικίσκος από μία δομή προσφύγων. Αυτός, θα χρησιμοποιηθεί σαν χώρος υποδοχής προσφύγων και ατόμων από ευάλωτες οικογένειες της πόλης μας. Είναι ένα μεγάλο σχέδιο, αλλά πιστεύουμε ότι ο Θεός θα ευλογήσει και θα προμηθεύσει για την ολοκλήρωση του έργου.

Ηλίας – Έφη Χατζηελευθερίου

Εκκλησία Καβάλας

Η λαχτάρα μας να γίνουμε και να είμαστε «σκευή τιμητικής χρήσης, αγιασμένα και εύχρηστα στον οικοδεσπότη, ετοιμασμένα για κάθε αγαθό έργο» (Τιμ. 2:21) αποτελεί σημαντικό μέρος της καθημερινής μας προσευχής.

Εδώ και αρκετό καιρό ο Θεός μάς άνοιξε πόρτα προσφοράς στο Παράρτημα Προστασίας Παιδιού (πρώην Παιδόπολη) Καβάλας, που φιλοξενεί παιδιά 5-18 ετών. Βρισκόμαστε σε διαρκή επικοινωνία με τη διευθύντρια του παραρτήματος και προσπαθούμε να ανταποκρινόμαστε στις εκάστοτε ανάγκες. Στην αρχή της σχολικής χρονιάς αγοράσαμε σχολικά είδη και λίγο αργότερα καρέκλες για την τραπεζαρία τους.

Παράλληλα με τις παραπάνω προσπάθειες στο πατάρι του LightSpot - νοικια-

σμένου χώρου της εκκλησίας - λειτουργεί τμήμα ένδυσης και υπόδησης για ανθρώπους της πόλης μας και όχι μόνο, που έχουν ανάγκη. Προς το παρόν βέβαια η διακονία αυτή δεν έχει επεκταθεί πολύ. Παρόλα αυτά μέσω της συγκεκριμένης διακονίας έχουμε έρθει σε επαφή με μια οικογένεια Ουκρανών, που δείχνουν ενδιαφέρον για τον Θεό. Μάλιστα σε κοινό γεύμα της εκκλησίας, από αυτά που κάνουμε τελευταία στο LightSpot, χάρηκαν πολύ τη συντροφιά μας κι εμείς τη δική τους. Δεν ήθελαν να φύγουν. Τα παιδιά τους έπαιξαν με τα παιδιά μας μέχρι το απόγευμα!

Μια κοινωνική λειτουργός, που επισκέφτηκε τον συγκεκριμένο χώρο στη διάρκεια της καραντίνας, εργάζεται στο Προαναχωρησιακό Κέντρο Κράτησης Αλλοδαπών Παρανεστίου, όπου φιλοξενούνται 400 άντρες. Πρόσφατα λάβαμε mail με το οποίο μας ζητούν να τους στείλουμε ρουχισμό και είδη υγιεινής και ανταποκριθήκαμε με μεγάλη χαρά.

Προσευχόμαστε πέρα από το κοινωνικό κομμάτι να ανοιχτεί και θύρα Λόγου στα δύο παραπάνω ιδρύματα, ώστε ο Θεός να γνωριστεί στα παιδιά, στους κρατούμενους αλλά και στο προσωπικό που τους υπηρετεί.

Το LightSpot συνεχίζει να λειτουργεί ως χώρος συμπροσευχής, επικοινωνίας, συναναστροφής, παιχνιδιού, μαθημάτων για όλα τα μέλη της εκκλησίας, μικρότερα και μεγαλύτερα, αλλά και ως

χώρος για ευαγγελισμό. Τα Χριστούγεννα μια ομάδα παιδιών μοίρασε στα γύρω καταστήματα κεράσματα, ενημερωτικά έντυπα και ΚΔ, για να κάνει γνωστή την ύπαρξη του στη γειτονιά.

Από το φθινόπωρο μέχρι την άνοιξη, ένα Σάββατο κάθε μήνα πραγματοποιούνταν στην εκκλησία Καβάλας σεμινάρια γυναικών από τη σύζυγο του ποιμένα της εκκλησίας της Θάσου. Ταυτόχρονα συμμετείχαν και αδερφές από άλλες εκκλησίες μέσω zoom.

Χαρήκαμε ιδιαίτερα με τη βάπτισμα ενός ζευγαριού που προστέθηκε τον τελευταίο καιρό στο σώμα του Χριστού.

Από τον περασμένο μήνα έρχονται στην εκκλησία δύο αδερφές από τη Βουλγαρία. Η μία είναι ήδη βαπτισμένη και η άλλη εξέφρασε έντονα την επιθυμία να βαπτιστεί!

Για πρώτη φορά φέτος διοργανώνουμε τον Ιούνιο οικογενειακή κατασκήνωση στη Μάκρη Αλεξανδρούπολης. Δίνεται έτσι μια ευκαιρία στα μέλη της εκκλησίας μας – και όχι μόνο - για ξεκούραση, επικοινωνία, μπάνια, πνευματική συναναστροφή...

Δεν πρέπει να παραλείψουμε ότι πριν λίγο καιρό αναχώρησε στον Κύριο ο αδερφός μας Ανέστης Ιορδανίδης, πρωτεργάτης και αρχαιότερο μέλος της εκκλησίας μας. Παρόλη τη θλίψη μας η εξόδιος ακολουθία ήταν μια ευλογημένη μαρτυρία για πολύ κόσμο στην πόλη μας, καθώς η ζωή του αδερφού μας συνεχίζει να μιλά.

Συνάντηση SEAGF 2022

Στις 9 και 10 Μαΐου, η Σύνοδός μας φιλοξένησε στην Αθήνα τις εργασίες του SEAGF (Southern Europe Assemblies of God Fellowship) για το 2022.

Στη συνάντηση αυτή συμμετείχαν ηγέτες από διάφορες χώρες της Νότιας Ευρώπης (Πορτογαλία, Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία, Αλβανία και Ελλάδα), ενώ απουσίαζε ο εκπρόσωπος της Μάλτας. Χαρήκαμε ακούγοντας νέα από το έργο του Κυρίου στις άλλες χώρες, ενώ οι αδελφοί χάρηκαν με την ελληνική φιλοξενία, την ελληνική κουζίνα και την επίσκεψη στον Άρειο Πάγο και την Ακρόπολη.

Μονοήμερο συνέδριο

Την Δευτέρα 13 Ιουνίου 2022, η Αδελφότητα Εκκλησιών Πεντηκοστής, πραγματοποίησε στην αίθουσα της Αποστολικής Εκκλησίας του Χριστού, Δομο-

κού 14, Αθήνα, ένα μονοήμερο συνέδριο. Το πρωινό μέρος του συνεδρίου ήταν αποκλειστικά για ποιμένες και εργάτες του ευαγγελίου. Το μήνυμα με τίτλο «Η Εκκλησία εν μέσω παγκόσμιων προκλήσεων» έφερε ο αδ. Φώτης Ρωμαίος, πρόεδρος του ΠΕΣ. Ακολούθησε συζήτηση και γεύμα που επιμελήθηκε η τοπική εκκλησία.

Το απογευματινό μέρος ήταν ανοιχτό για όλους τους πιστούς και είχε κεντρικό ομιλητή τον αδ. Αντώνη Περιάλη με θέμα «Αναζωπυρωμένοι πιστοί και εκκλησίες». Ακολούθησε λατρεία και εκζήτηση του Αγίου Πνεύματος, το οποίο στάθηκε με έναν ιδιαίτερο τρόπο επάνω στους παρευρισκομένους, αγγίζοντας και γεμίζοντας με την παρουσία Του.

Συνέλευση και εκλογές ΠΕΣ

Στις 19 Μαρτίου 2022 πραγματοποιήθηκε η ετήσια γενική συνέλευση του Πανελληνίου Ευαγγελικού Συνδέσμου. Αν και η συνάντηση πραγματοποιήθηκε μέσω τηλεδιάσκεψης, το αδελφικό κλίμα συνεργασίας ήταν εμφανές. Στη συνέλευση αυτή πραγματοποιήθηκαν για πρώτη φορά εκλογές μετά την τροποποίηση της δομής του ΠΕΣ, ώστε να εκπροσωπούνται τα διάφορα εκκλησιαστικά σώματα που τον αποτελούν. Η νέα διοικούσα επιτροπή του ΠΕΣ αποτελείται από τους αδ.: Φώτη Ρωμαίο ως Πρόεδρο, Στέφανο Μποτώνη ως Γραμματέα και Γιώργο Καλοτεράκη ως Ταμία. Είναι τιμή για τη Σύνοδό μας που, και σε αυτή τη θητεία, ο πρόεδρός της, αδ. Ηλίας Χατζηελευθερίου συμμετέχει ως μέλος στη διοικούσα επιτροπή του ΠΕΣ.

Σκέψεις για τον πόλεμο στην Ουκρανία

του Γιώργου Αγγέλου

Τις μέρες που γράφεται αυτό το άρθρο έχουν συμπληρωθεί πάνω από 100 μέρες πολέμου στην Ουκρανία. Οι συνέπειες του πολέμου αυτού είναι τραγικές για τις εμπλεκόμενες χώρες, αλλά και τρομάζουν με τις παγκόσμιες προεκτάσεις τους: Απειλή επέκτασης του πολέμου, ανησυχία για τα πυρηνικά, άνοδος στις τιμές των καυσίμων, επαπειλούμενη επισιτιστική κρίση κ.α.

Όπως είναι φυσικό, αυτός ο πόλεμος γέννησε μεγάλη ανησυχία και ερωτήματα. Πλησιάζουμε στις μέρες της Αποκάλυψης; Είναι αυτός ο πόλεμος σημείο των καιρών; Αντί να ανησυχεί και να φοβάται, ο χριστιανός καλείται να έχει μια πνευματική στάση και διάκριση στα όσα συμβαίνουν γύρω μας. Ο πόλεμος στην Ουκρανία μας θυμίζει σπουδαίες πνευματικές αλήθειες:

1) Μας θυμίζει ότι πλησιάζουμε στο τέλος. Ο Ιησούς είχε προειδοποιήσει για πολέμους και φήμες πολέμων στις τελευταίες μέρες (Ματθ. 24:6). Ο πόλεμος στην Ουκρανία είναι όντως σημείο των καιρών, όπως όμως και τόσοι άλλοι πόλεμοι και ένοπλες συρράξεις που συμβαίνουν στον κόσμο μας. Τείνουμε να δίνουμε σημασία στα σημεία μόνο όταν είναι κοντά μας ή μας επηρεάζουν άμεσα, αλλά είναι ανάγκη να έχουμε τα μάτια μας ανοιχτά στην παγκόσμια εικόνα. Και αυτή η εικόνα μάς καλεί να σηκώσουμε ψηλά τα μάτια μας (Ματθ 24:33).

2) Μας θυμίζει να έχουμε σπλάχνα.

Από τις πρώτες μέρες του πολέμου, οι πιστοί συνέδραμαν στα караβάνια των προσφύγων, στην περίθαλψη των τραυματιών, στην εκπαίδευση, στις πρώτες βοήθειες, στην ψυχολογική και πνευματική υποστήριξη των πληγέντων. Με την πάροδο του χρόνου οι ανάγκες αλλάζουν, αλλά η εκκλησία καλείται να συνεχίζει να φροντίζει τον πεινασμένο, τον γυμνό, τον ξένο (Ματθ 25:34-36)

3) Μας θυμίζει την ανάγκη του ανθρώπου για σωτηρία. Ο πόλεμος βγάζει στην επιφάνεια ότι χειρότερο υπάρχει μέσα στον άνθρωπο, τον κάνει να εξωτερικεύει συναισθήματα και συμπεριφορές που υπό κανονικές συνθήκες θα κατέπνιγε. Αυτές τις μέρες είδαμε τραγικές εικόνες στις ειδήσεις. Αυτό το εσωτερικό σκοτάδι η Αγία Γραφή το ονομάζει αμαρτία και διδάσκει πως μπορεί να νικηθεί μόνο χάρη στο έργο του Χριστού (Ρωμ 3:9-26). Το δικό μας μέρος όμως είναι να διακηρύξουμε παντού αυτή τη μεγάλη σωτηρία (Ματθ 28.18-20)

4) Μας θυμίζει να εκτιμούμε και να εκμεταλλευόμαστε κάθε μέρα ειρήνης.

Η ειρήνη δεν είναι αυτονόητη και πρέπει με ευγνωμοσύνη να ευχαριστούμε τον Θεό για αυτήν, όπως και για κάθε δώρο Του. Και ταυτόχρονα να εκμεταλλευόμαστε κάθε μέρα, για να ζούμε τη ζωή μας με νόημα, πνευματικές αξίες, ουράνιο προορισμό και αιώνιο προσανατολισμό.

Στο σπίτι του Πατέρα...

Γιάννης Κορωνάκης

Ο αδ. Γιάννης Κορωνάκης, πρεσβύτερος και στέλεχος της αδελφικής Εκκλησίας Χανίων, βρίσκεται πια στην ουράνια κατοικία του. Ο Γιάννης Κορωνάκης ήταν ένας αδελφός με

ταπεινότητα και βαθιά αγάπη για τον λόγο του Θεού. Ήταν επίσης αγαπητό μέλος και συνεργάτης της Συνόδου μας για πολλά χρόνια. Προσευχόμαστε ο Θεός να παρηγορήσει τους συγγενείς και ολόκληρη την εκκλησία στα Χανιά.

Ανέστης Ιορδανίδης

Ο αδ. Ανέστης Ιορδανίδης αναχώρησε για τη δόξα στις 26/4/22. Πρεσβύτερος και ταμίας στην εκκλησία Καβάλας, διατέλεσε επίσης ταμίας της Συνόδου. Πάνω από

όλα όμως ήταν ένας ήρεμος, γλυκός και ταπεινός άνθρωπος, πρόθυμος να βοηθήσει και να προσφέρει. Πριν την αναχώρησή του ευτύχησε να δει όλη την οικογένειά του στην πίστη και τα δύο παιδιά του να υπηρετούν ως ποιμένες στο έργο του Κυρίου.

Βρείτε μας στο internet

www.pentecost.gr

Στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.pentecost.gr μπορείτε να δείτε την ιστοσελίδα της Συνόδου μας. Εκεί θα βρείτε νέα μας, άρθρα και μελέτες, καθώς επίσης και τις διευθύνσεις των εκκλησιών μας.

Στην ιστοσελίδα μας υπάρχουν επίσης παλιότερα τεύχη του περιοδικού Παράκλητος σε ηλεκτρονική μορφή, για να τα διαβάσετε ή να τα κατεβάσετε στον υπολογιστή σας.

Μπορείτε επίσης να δείτε τα τελευταία μας νέα στο facebook, στη διπλανή ηλεκτρονική διεύθυνση. Ας σημειωθεί ότι μπορείτε να επισκεφθείτε τη σελίδα μας στο facebook, ακόμα και αν δεν έχετε λογαριασμό σε αυτό.

Ο διαδικτυακός ραδιοφωνικός σταθμός μας λειτουργεί όλο το 24ωρο με μηνύματα του Ευαγγελίου, ύμνους, βιβλικά αναγνώσματα, παιδικά προγράμματα, επιστημονικά θέματα από ειδικούς. Μπορείτε να μας στείλετε μήνυμα στο: mail@thevoiceoflove.gr

www.facebook.com/saepe.sapc

Η Φωνή της Αγάπης
www.thevoiceoflove.gr

Η Βασιλεία του Θεού Μελλοντική Προσμονή ή Παρούσα Πραγματικότητα;

του Γιάννη Παυλίδη

Αφού ο Θεός έβγαλε με θαυμαστό τρόπο τον λαό Ισραήλ από την Αίγυπτο, μετά από πορεία στην έρημο, έφτασαν στη γη της Επαγγελίας. Ως περιούσιος λαός του Θεού είχαν μέσα στη συνειδησή τους το γεγονός ότι θα έχουν βασιλιά και βασιλεία. Ο Θεός, αν και αρχικά έκρινε τον λαό του Ισραήλ με τους κριτές, στο τέλος έχρισε βασιλιά τον Σαούλ και μετά τον Δαβίδ. Όμως πολλοί βασιλιάδες δε στάθηκαν στο πνευματικό ύψος των περιστάσεων και ο λαός Ισραήλ εξαιτίας της παρακοής κατακτήθηκε από διάφορους λαούς - Βαβυλώνιους, Μηδοπέρσες, Έλληνες και Ρωμαίους. Όμως, συνέχισαν να περιμένουν τη βασιλεία του Θεού που θα ίδρυε ο Χριστός. Περίμεναν τον Χριστό ως Σωτήρα, Βασιλιά και Μεσσία. Ως λαός του Θεού, η Βασιλεία του Θεού ήταν το πρώτο θέμα στη σκέψη τους: «Και όταν ρωτήθηκε από τους Φαρισαίους πότε έρχεται η βασιλεία του Θεού, τους απάντησε και είπε: Δεν έρχεται η βασιλεία του Θεού έτσι ώστε να παρατηρείται· ούτε θα πουν: Να, εδώ είναι ή Να, εκεί· επειδή, προσέξτε, η βασιλεία του Θεού είναι ανάμεσά σας» (Λουκ. 17:20-21). Με άλλα λόγια, η βασιλεία αυτή δεν έρχεται όπως οι βασιλείες του κόσμου, αλλά εί-

ναι μέσα σας. Δυστυχώς, εκείνοι απέρριψαν τον Χριστό και τον σταύρωσαν.

Ερχόμαστε τώρα σε μια διαφορετική πραγματικότητα. Στην επιστολή προς Ρωμαίους 11:17-21 ο Λόγος του Θεού παρομοιάζει τους μη-Ιουδαίους χριστιανούς με μια αγριελιά που μπολιάστηκε σε ήμερο ελιόδεντρο, ενώ όσους από τους Ιουδαίους απίστησαν στον Χριστό με κλαδιά που αποκόπηκαν από την ελιά. Η απόρριψη του Χριστού ως σωτήρα από τον λαό Ισραήλ έφερε τα έθνη στο σώμα του Χριστού και τα έθνη έγιναν λαός του Θεού και κληρονόμοι της βασιλείας του Θεού. «Ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα του νόμου, ... για νάρθει στα έθνη η ευλογία του Αβραάμ διαμέσου του Ιησού Χριστού» (Γαλ. 3:13-14).

Ήδη λοιπόν, η βασιλεία του Θεού είναι μέσα μας και είναι η παρούσα πραγματικότητα. Δηλαδή ζούμε αυτήν τη βασιλεία δια πίστεως, και η πίστη μάς ενώνει με τις επαγγελίες του Θεού και αλλάζει τη ζωή μας. Ετοιμάζεται η καρδιά μας από τον Λόγο του Θεού, άρα κατανοούμε πολλά πράγματα νέα μέσα στη ζωή μας όπως ότι:

Είμαστε πλασμένοι για τη δόξα του Θεού. «Τους δημιούργησα για τη δόξα μου· τους έπλασα και τους έκανα» (Ησ. 43:7). Αυτή είναι μια μεγάλη τιμή αλλά και μια μεγάλη ευθύνη, γιατί ο Θεός δεν θέλει η δόξα Του να αποδοθεί σε άλλον: «Εγώ είμαι ο Κύριος· αυτό είναι το όνομά μου· και δε θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον» (Ησ. 42:8). Διαβάζουμε μέσα στον Λόγο στην Β΄ Κορινθίους 5:9 «να είμαστε ευάρεστοι σ' αυτόν». Το να έχουμε μέσα στη ζωή μας τη Βασιλεία του Θεού σαν παρούσα πραγματικότητα, σημαίνει να κάνουμε το θέλημα του Θεού, «εξετάζοντας τι είναι ευάρεστο στον Κύριο» (Εφεσ.5:10) και «να εξετάζετε τον εαυτό σας, αν είστε στην πίστη· να δοκιμάζετε τον εαυτό σας» (Β΄ Κορ. 13:5). Πρέπει να είμαστε ευάρεστοι στον Κύριο. Η πίστη ευαρεστεί τον Θεό, όπως βλέπουμε στο Εβραίους 11:5: «Με πίστη μετατέθηκε ο Ενώχ, για να μη δει θάνατο, και δε βρισκόταν για τον λόγο ότι τον μετέθεσε ο Θεός· επειδή, πριν από τη μετάθεσή του, δόθηκε μαρτυρία ότι ευαρέστησε τον Θεό».

Ο πατέρας Θεός μάς έκανε άξιους της μερίδας του κλήρου των αγίων, μας ελευθέρωσε και μας μετέφερε πνευματικά στη Βασιλεία του αγαπητού αυτού Υιού (Κολ. 1:13).

Μας έδωσε πνευματική εξουσία: «Και οι 70 επέστρεψαν με χαρά, λέγοντας: Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται σε μας στο όνομά σου. Και τους είπε: Έβλεπα τον σατανά που έπεσε από τον ουρανό σαν αστραπή. Προσέξτε, σας δίνω εξουσία να πατάτε επάνω σε φίδια και σκορπιούς και επάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού· και τίποτε δε θα

σας βλάψει. Εντούτοις, να μη χαίρεστε σ' αυτό, ότι τα πνεύματα υποτάσσονται σε σας· αλλά να χαίρεστε περισσότερο ότι τα ονόματά σας γράφτηκαν στους ουραμούς» (Λουκ. 10:17-20).

Απογύμνωσε τις δυνάμεις του εχθρού. «Εξάλειψε το χειρόγραφο με τα διατάγματα, που ήταν εναντίον σας, και το αφαίρεσε από το μέσον καρφώνοντάς το επάνω στον σταυρό· και αφού απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, τις καταντρόπιασε δημόσια, όταν επάνω του θριάμβευσε εναντίον τους» (Κολ. 2:14-15).

Μας ανύψωσε στον θρόνο του Χριστού. «... την οποία ενέργησε στον Χριστό, καθώς τον ανέστησε από τους νεκρούς· και τον κάθισε στα δεξιά του στα επουράνια, πιο πάνω από κάθε αρχή και εξουσία και δύναμη και κυριότητα και κάθε όνομα που ονομάζεται όχι μονάχα σε τούτο τον αιώνα αλλά και στον μέλλοντα» (Εφεσ. 1:20-21). «Και ενώ ήμασταν νεκροί εξαιτίας των αμαρτημάτων, μας ζωοποίησε μαζί με τον Χριστό (κατά χάρη είστε σωσμένοι)· και μαζί του μάς ανέστησε και μαζί του μας κάθισε στα επουράνια διαμέσου του Ιησού Χριστού» (Εφεσ. 2:5-6).

Έχουμε στην παρούσα πραγματικότητα την προστασία Του

Η προστασία του Κυρίου είναι μέρος της παρούσας πραγματικότητας. «Χιλιάδα θα πέφτει από τα αριστερά σου και μυριάδα από τα δεξιά σου· όμως, σε σένα δε θα πλησιάζει» (Ψαλμ. 91:7). «Κανένα όπλο, που κατασκευάστηκε εναντίον σου δε θα ευοδωθεί· και κάθε γλώσσα, που επρόκειτο να κινηθεί εναν-

ντίον σου, θα τη νικήσεις στην κρίση» (Ησ. 54:17). «Άγγελος του Κυρίου στρατοπεδεύει ολόγυρα σ' εκείνους που τον φοβούνται και τους ελευθερώνει» (Ψαλμ. 34:7).

Βλέπουμε λοιπόν μέσα από τον Λόγο του Θεού πως η Βασιλεία του Θεού μέσα στις καρδιές μας και στη ζωή μας είναι μια παρούσα πραγματικότητα. Όμως ο Λόγος του Θεού μάς λέει ταυτόχρονα πως η Βασιλεία του Θεού είναι και μια μελλοντική προσμονή. Είναι η επαγγελία του Θεού προς εκείνους που δέχθηκαν το έργο της σωτηρίας διά της σταυρικής θυσίας.

Η ανθρώπινη φαντασία και νοημοσύνη ίσως να είναι φτωχή, για να καταλάβουμε τη μελλοντική προσμονή – βασιλεία. Στο Ματθαίο 24:31 και μετά, ο Κύριος μας περιγράφει τη μεγάλη κρίση. Οι άνθρωποι που πίστεψαν στον Χριστό κληρονομούν την ετοιμασμένη Βασιλεία του Πατέρα Θεού. «Και όταν έρθει ο Υιός του ανθρώπου μέσα στη δόξα του και όλοι οι άγιοι άγγελοι μαζί του, τότε θα καθήσει επάνω στον θρόνο της δόξας του. Και μπροστά του θα συναχτούν όλα τα έθνη· και θα τους χωρίσει από αναμεταξύ τους, όπως ο ποιμένας χωρίζει τα πρόβατα από τα ερίφια. Και τα μεν πρόβατα θα τα στήσει από τα δεξιά του, ενώ τα ερίφια από τα αριστερά. Τότε ο βασιλιάς θα πει σ' αυτούς που θα είναι

από τα δεξιά του: Ελάτε, οι ευλογημένοι του Πατέρα μου, κληρονομήστε τη Βασιλεία, που είναι ετοιμασμένη σε σας από τη δημιουργία του κόσμου».

Στην Αποκάλυψη 21:3-5, ο Λόγος του Θεού μάς περιγράφει μια υπέροχη εικόνα, ώστε με τη φαντασία μας να καταλάβουμε πώς θα είναι η Βασιλεία των ουρανών: «Και άκουσα μία δυνατή φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Δέστε, η σκηνή του Θεού μαζί με τους ανθρώπους και θα σκηνώσει μαζί τους και αυτοί θα είναι λαοί του και αυτός ο Θεός θα είναι μαζί τους ο Θεός τους. Και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους και ο θάνατος δε θα υπάρχει πλέον· ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος θα υπάρχουν πλέον· επειδή τα πρώτα παρήλθαν. Και αυτός που κάθεται επάνω στον θρόνο είπε: Προσέξτε, κάνω καινούρια τα πάντα. Και μου λέει: Γράψε· επειδή αυτά τα λόγια είναι αληθινά και πιστά».

Βέβαια, η δόξα και η τελειότητα της Βασιλείας του Θεού είναι τέτοια, που όσο και να δουλέψει η φαντασία μας δεν μπορούμε με ανθρωπόμορφες εκφράσεις να την κατανοήσουμε. «αλλά, καθώς είναι γραμμένο: Εκείνα που μάτι δεν είδε και αυτί δεν άκουσε και σε καρδιά ανθρώπου δεν ανέβηκαν, τα οποία ο Θεός ετοίμασε γ' αυτούς που τον αγαπούν» (Α' Κορ. 2:9).

Αυτές τις μέρες ολοκληρώνεται το πρώτο έτος μαθημάτων στο πρόγραμμα «Τιμόθεος». Μέσα στους δύσκολους καιρούς της πανδημίας η ανάγκη για εκπαίδευση και κατάρτιση εργατών για τις εκκλησίες μας μας οδήγησε να σχεδιάσουμε και να υλοποιήσουμε ένα μικρό, διαδικτυακό βιβλικό σχολείο. Το πρόγραμμα αυτό πήρε την ονομασία του από τα λόγια του Παύλου στον Τιμόθεο και ιδιαίτερα στο Α' Τιμόθεο 2:2.

Κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους διδάχθηκαν τα μαθήματα: «**Εισαγωγή στην Καινή Διαθήκη**», «**Πνευματική Ανάπτυξη**», «**Βασικά Στοιχεία Θεολογίας**» και «**Μελέτη και Ερμηνεία της Αγίας Γραφής**». Κυρίως όμως, είχαμε την ευκαιρία να γνωριστούμε καλύτερα - εκπαιδευτές και εκπαιδευόμενοι - να προσευχηθούμε ο ένας για να ζητήματα του άλλου και να μοιραστούμε τις προκλήσεις, τις δυσκολίες αλλά και τις χαρές της ζωής μας.

Μέσα στο φορτωμένο πρόγραμμα της καθημερινότητας, η εβδομαδιαία ζωντανή συνάντησή μας έγινε μια ευλογημένη ώρα επικοινωνίας, σε βαθμό που οι ίδιοι οι συμμετέχοντες ζήτησαν να συνεχίσει να υπάρχει η ώρα της επικοινωνίας ακόμα και κατά τη διάρκεια

των καλοκαιρινών διακοπών.

Από τον Σεπτέμβριο, πρώτα ο Θεός, θα ξεκινήσουμε το δεύτερο έτος μαθημάτων που θα περιλαμβάνει τα μαθήματα: «**Ηγεσία Υπηρεσίας**», «**Εισαγωγή στην Παλαιά Διαθήκη**», «**Κήρυγμα και Διδασκαλία**», και «**Πεντηκοστιανή Θεολογία**».

Το υλικό των μαθημάτων υπάρχει αναρτημένο σε ηλεκτρονική πλατφόρμα (e-class), εμπλουτισμένο κατά περίπτωση με βίντεο ή άρθρα από το internet και άλλο υλικό. Υπάρχει επίσης η δυνατότητα προμήθειας των βασικών εγχειριδίων των μαθημάτων σε έντυπη μορφή. Οι εβδομαδιαίες ζωντανές συναντήσεις γίνονται μέσω της πλατφόρμας zoom.

Το κόστος των μαθημάτων είναι ελάχιστο, καθώς όλοι οι εκπαιδευτές προσφέρουν τις υπηρεσίες τους εθελοντικά και έχει καταβληθεί προσπάθεια ελαχιστοποίησης των εξόδων.

Όσοι ενδιαφέρεστε για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα «Τιμόθεος» μπορείτε να επικοινωνήσετε με την γραμματεία της Συνόδου στο secretary@pentecost.gr.

Δική σου είναι η ημέρα, και δική σου η νύχτα·

εσύ ετοίμασες το φως και τον ήλιο.

Εσύ έβαλες όλα τα όρια της γης·

εσύ έκανες το καλοκαίρι και τον χειμώνα.

(Ψαλμός 74:16-17)

Το καλοκαίρι δίνει την ευκαιρία στους συμπατριώτες μας και στους τουρίστες να ζήσουν μερικές μέρες ξεκούρασης και ανανέωσης. Ταυτόχρονα, όμως, το καλοκαίρι είναι και μια περίοδος διακονίας σε πολλαπλά επίπεδα.

Ας προσευχόμαστε:

1) Για όλες τις ευαγγελιστικές προσπάθειες που οργανώνονται στην πατρίδα μας, όπως εξορμήσεις, το πρόγραμμα «Κάθε Σπίτι», επισκέψεις σε φυλακές και ιδρύματα, φυλλαδικό έργο και άλλα.

2) Για όλα τα συνέδρια που οργανώνονται κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών μηνών, όπως το Βιβλικό Συνέδριο Λεπτοκαρυάς, συνέδρια διάφορων τοπικών εκκλησιών και εκκλησιαστικών σωμάτων.

3) Για τις καλοκαιρινές κατασκηνώσεις και άλλες δράσεις για παιδιά που οργανώνονται σε διάφορες περιοχές της χώρας μας, π.χ. Σούνιο, Κάλαμο, Κορωπί, Πόρτο Ράφτη, Λεπτοκαρυά, Φίλυρο, Μάκρη και αλλού.

4) Για τις επισκέψεις σε αδελφικές εκκλησίες που οργανώνονται από ομίλους νέων και μεγαλύτερων.

Ταυτόχρονα, αυτό το καλοκαίρι μας δίνει μια ευκαιρία κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών μας διακοπών να επισκεφθούμε μια αδελφική εκκλησία και να γνωρίσουμε νέους φίλους. Ας προσευχόμαστε, ώστε η Βασιλεία του Θεού να επεκταθεί στη χώρα μας και στην καρδιά μας και αυτό το καλοκαίρι.